

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянка Яжик Наталія Миколаївна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частинам першій, другій, третій статті 32 Конституції України (конституційність) абзаців першого, третього частини першої статті 4, абзацу першого частини першої статті 10 Закону України „Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус“ від 20 листопада 2012 року № 5492–VI (далі – Закон № 5492).

Згідно з цими приписами Єдиний державний демографічний реєстр – це електронна інформаційно-комунікаційна система, призначена для зберігання, захисту, обробки, використання і поширення визначеної цим Законом інформації про особу та про документи, що оформлюються із застосуванням засобів Реєстру, із забезпеченням дотримання гарантованих Конституцією України свободи пересування і вільного вибору місця проживання, заборони втручання в особисте та сімейне життя, інших прав і свобод людини та громадянина.

Єдиний державний демографічний реєстр ведеться з метою ідентифікації особи для оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсними та знищення передбачених цим Законом документів. Єдиний державний демографічний реєстр у межах, визначених законодавством про свободу пересування та вільний вибір місця проживання, використовується також для обліку інформації про зареєстроване або задеклароване місце проживання (перебування) особи.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, частина перша статті 4 Закону № 5492 (у системному зв'язку з його іншими приписами), всупереч вимогам частин першої, другої статті 32 Конституції України, уможливорює внесення до Реєстру не обмеженого жодними правовими нормами обсягу персональних даних.